

POGONION (3) *part praet pass pf*

pogonion (2), **pogoniony** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w pogonić).

sg m N (praed) pogoni(o)n (2). ◇ pl N pogoni(e)ni (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: pogonion przez kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Dogoniony w celu pojmania itp. (3) : A w thym Scháchmát zápomniałwŷy łowá łwego y przyłięgi łwey/ potháiemnie zábráwłszy co miał/ wiechał precz s tymi Tátáry/ ále pogonion przez Litwę poiman y zwiázan/ przywiedzyon záłię ná Troki z iego towarzyszymi *BielKron* 402v.*

*Szeregi: »pogoniony i pobity« (1): oni Czo, vtiekali pogonieni byli y pobici po drogach [*consecuti, in viis necati iacuerunt*] *MiechGlab* 16.*

*»pogonion i przywodzon« (1): Skąd niekielko razow vciekaiącz zafię był pogonion y przywodzon [*consecutus comprehensus et reductus est*]. *MiechGlab* 31.*

Cf **POGONIĆ**

MP